

КАКЪ ДВЕ ДЕЦА И ЕДИНЪ КОТАРАКЪ ОТЛЕТЪХА НА
ЛУНАТА СЪ ЦЕПЕЛИНЪ

II.

КАКЪ ТАТУНЧО И ТАТУНКА СИ НАПРАВИХА ЦЕПЕЛИНЪ

На сутринята, щомъ се събуди, Татунчо дръпна Татунка за косата и извика:

— Ставай, мързелано! Днесъ почваме да строимъ нашия цепелинъ!

Татунка потри сънливитъ си очи, огледа се наоколо и скочи като подплашена отъ леглото.

— Наистина, време за губене нѣмаме, — отговори Татунка. — Ние трѣбва да отлетимъ додето е пълнолуние. На цѣла луна все по-лесно ще кацнемъ, отколкото на половинка или на четвъртинка.

— Глупачка, — отвърна ѝ Татунчо насмѣшливо, — не знаешъ ли, че луната си е винаги цѣла, само че ние не можемъ винаги да я виждаме цѣлата. Ние виждаме само оная частъ отъ нея, която е освѣтена отъ слънцето. Ти за луната не бери грижа, ние лесно ще я намѣримъ, стига веднажъ да литнемъ. . . Хайде, върви сега съ мене, да ти покажа какъ ще направимъ нашия цепелинъ!

Татунка надѣна роклята си

и тръгна послушно следъ Татунча. Тя горѣше отъ любопитство да види, какъ братъ ѝ мисли да направи цепелина.

Той я заведе на края на голѣмата дворна градина, задъ високитъ чемшири до чешмата, дето стоеше кацата за вода.

— Видишъ ли тая каца? Тя е здрава и може да ни откара не само до луната, но и много по-далечъ, стига да ѝ направимъ перка, като на аеропланъ.

Татунка се замисли.

— Ами какъ ще накараме перката да се върти? — попита тя.

Въпросътъ на Татунка бѣше правиленъ. Да речемъ, перка ще направятъ. То не е много трудна работа. Татунчо е виждалъ по картинкитъ аеропланъ съ перки, ще откове една дъска отъ стобора, ще я пробие въ срѣдата, ще я прикрепѣ къмъ горния край на кацата и това си е. Но отъ де ще вземе машина, за да накара тая перка да се върти, и то толкова силно, че да подеме кацата нагоре, въ въздуха? Това бѣше наис-